

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl. 3, 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:

Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47,
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole neîncante se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmoud — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Regularea proprietății.

Sibiu, 7 Martie.

Etată două cuvinte, cari la auzul prim ar trebui să ridice inima ori-cărui cetitoriu, căci „regularea” este folositoare în toate atacerile omenești, cu atât mai vîrtos în afaceri de proprietate.

Ar trebui așa dară să escite bucurie generală proiectul privitoriu la regularea proprietății din Transilvania și din ținuturile comitatelor de odinioară a Crasnei, Solnocului de mijloc, a Zarendului și districtului Cetații-de-peatră, datat din 1 Martie și subscris de ministrul de justiție Dr. Teodor Pauler.

Însă revocându-ne în memorie greutățile și neplăcerile atârnate de cestiunea agrarie din patria noastră mai îngustă în trecut, imbrobodită cu numiri frumoase, n'aveam încotro, nu ne putem apăra de îngrigiri și în fața măsurii celei nouă ce se pregătesce.

Proiectul acesta dealtmintrea, după cum se vede îndată din § 1., este numai o continuare a unei și a celeiași opere, care a trecut dela 1848 prin fazele altor legi anterioare, cari toate s'au ocupat cu „regularea” proprietății.

Care trebuie să fie scopul legii de care ne este vorba?

După ce au încetat roboțele și țeranul colon a devenit proprietar pe moșia, pentru care robotia, s'a născut o sumă de alte cestiuni și diferențe în privința despăgubirii proprietății mari, a pășunatului, pădurilor, regalelor; de altă parte proprietatea cea mare se nesuia a se segrega spre ași folosi tot petecul de pământ.

Toate aceste au dat nascere legilor, cari avînd să reguleze raportul dintre proprietarii mari, dintre comune și singurataci au avut să reguleze proprietatea.

Însă zelul proprietarilor mari de a trage toate foloasele în partea lor a provocat în țărani zelul de apărare. Nu i vinea bine nici țeranului ca el să aibă numai sarcini și proprietariul mare numai beneficii.

Deci nenumerate procese, cari au făcut din cestiunea cea mai ardeătoare, căci dă pânea țerei, cestiunea cea mai greoaie.

Patente, ordinațiuni ministeriale și mai pe urmă legi dietale au încercat a urni din loc cestiunea aceasta. Dar cu toate că în anumite părți s'au regulat cu multă trudă și pe lângă încordări provocatoare de tumulte, adese sângeroase, sîntem încă departe de sfîrșitul regulării.

Esemele din intervalul dela desrobire până acum sînt în cea mai mare parte de felul mai mult de-a descurgia decăt de a încurajia la soluțiunea regulării proprietății.

Proprietarii cei mari din Transilvania inșe dau zori. Ei află că acum e timpul mai potrivit de a se deslega odată nodul acesta încurcat. Și în adevăr pentru densii acum este timpul mai potrivit. Dată și lăsată țeara ca să o reprezenteze ei în dieta din Budapesta și de altă parte nemulțămîți

cu dispozițiunile legilor de până aci, au stăruit cu tot adinsul pe lângă guvern ca se aducă altă lege în privința regulării priorității.

Deci dorința li s'a împlinit. Proiectul publicat deja, după calculi omenești, între cari vin a se considera și impregiurările actuale, va grăbi deslegarea cestiunii proprietății.

Ne-am dat toată silința să găsim în proiectul, a cărei scop este rezolvirea unei cestiuni trăginate de decii de ani, partea cea bună, partea carea să mulțamească de o potrivă pe toți cei interesați. Am parcurs cei 12 paragrafi meritori ai proiectului, unul câte unul, cu gândul de a descoperi într'înșii și pentru țeran juste dispozițiuni, cari s'el dispună și pe densus a se entusiasma pentru regularea proprietății în forma cea nouă, căci este sciut, că o viață nouă și pe acest teren este neîncungiurată, dacă va fi ca să nu fie cuplesit de greutățile ce sînt astăzi încărcate pe proprietate și dacă va fi ca mîne poimîne se nu devină cu traista de găt și cu bățul în mână.

Unicul favor, dacă'l putem numi cu numele acest eufemistic, ni se pare a fi că terminul de trei ani de până aci s'a prolongit pe cinci.

Mai departe: eventual închiderea apelațiunilor până la curtea supremă, reducerea pretendenților la un pătrariu de proprietate pe un hotar, instituirea calificătorilor, în fine punerea sarcinei speselor de regulare și în spinarea proprietății celei mici, combinate cu impregiurările actuale politice sînt tot atâtea isvoare de temeri pentru proprietatea cea mică la fitoarea regulare.

Bieții țerani vor sta la noua regulare înaintea alternativei: sau a se mulțami cu calificărea și clasificărea pământului din partea esperților designați de comitetul administrativ al jurisdicțiunii concernente și ai celor din partea proprietății mari și ași plăți paguba relativă cu bani scumpi, dar totuși mai puțin, sau a se arunca în noianul proceselor, care le vor înghiți și puțintica proprietate ce au. Și una și alta din aceste două alternative, în cele mai multe casuri li poate reduce la sapă de lemn.

Stăm așa dară înaintea unei noaue calamități sociale economice, fără nici o speranță și fără nici un ajutoriu; căci cum s'a votat legea pentru introducerea limbei maghiare se va vota și proiectul acesta.

În zadar ne am încerca *extra muros*, cum ne aflăm, a combate numărul redus al pretințitorilor de regulare înfățișîndul prea redus; în zadar disproporțiunea clasificătorilor și calificătorilor, în zadar purtarea speselor regulării împărțite și pe țeranii, cari în casuri de aceste și în cele mai multe sînt proceșanți pasivi.

Deci fiind-că înaintea legislativei cu maioritatea de astăzi prevedem, că este perdută cauza țeranilor nostri într'o cestiune, a cărei promovare trebuie să o dorească de altmintrea ori ce om de bine, ne mîrginim a atrage din vreme atențiunea juriscunșulilor români și a inteligenței române preste tot, ca la timpul seu

să fie gata a da mâna de ajutoriu țeranilor nostri români cari vor avê afaceri de regulare de proprietate. *)

Revista politică.

Sibiu, în 7 Martie.

Desbaterea specială a bugetului are să fie încă firul cel roșu al desbaterilor din casa deputăților. Firul cel roșu însă a unei abia se mai vede din alte cestiuni ce se pun pe tapet, cari degenează foarte departe dela obiectul de căpetenie. Așa în ședința de Marți dela buget a trecut desbaterea la sistema de administrațiune, de aci la abuzurile în administrațiune, și de aci la abuzurile de sub absolutismul trecut și în fine la ruina ce a adus-o asupra țerei administrațiune de sub împăratul Iosif II. Maurișiu Lokai face în special excursiunile aceste, din care deduce, că administrațiunea în Ungaria nu este tocma așa de rea după cum o vorbese oamenii, nu e nici mai asiatică decum au fost alte administrațiuni europene. Iokai încheie „că nu sistema e de vină că se fac abuzuri și defraudări. Vina la aceste este, că bucătăria noastră e prea bună și muierile noastre foarte frumoase; că începem de vreme a trăi și vrem să îmbetrănim țărșiu.” (Iaritate.)

Iokai este poet și nu e mirare dacă are idei așa de optimistice despre situațiune. Numai contrastul despre vederile situațiunii în Ungaria tot e prea mare între densus și între neîmpăcutul ceva fer melancolic dela Colegno (Kossuth). N'am avut loc încă pentru ultimele enunțațiuni ale lui Kossuth. Pentru ilustrarea contrastului sus atins reproducem o epistolă adresată fostului deputat Török cu datul din 26 Februarie, din care estragem următoarele:

Onorate Domnule! Ingrigirile d-tale asupra prezentului și viitorului țerei mele natale, pe care nu o mai pot numi patria mea, sînt foarte îndreptățite. Instituțiunile corupte au corupt și moravurile și aceste reagează asupra instituțiunilor; de aici s'a născut un studiu de boală complicată pe care istoria totdeauna și pretendenți n'il arată incurabil. Ori cunoașceți un esemplu în istorie, că o națiune s'ar fi curat vre-o odată de o asemenea boală? Dacă cunosc un asemenea esemplu te fin de un om fericit, căci îți oferă credința în posibilitatea însănătoșirii și cu credința puterea, de a înota contra torentului. Eu nu cunosc un asemenea esemplu. Quaesivi lucom ingeniuque reperita... Ducendumă chiar în persoană pe câmpul luptei ași dobîndi greu ceva, căci acolo de 31 de ani s'au schimbat toate atât de mult, încat nu m'ași mai putê orienta. Asemenea spiritului lui Marcu Aureliu, pe care Voltaire l'a condus din lumea cealaltă la Roma, și care în capitol în loc de senatori, a aflat capușini desculți. Atăta însă este în ori ce cas sigur, că din depărtare cuvîntul meu ar fi numai cuvîntul celui ce strigă în pustii...

Pe cît timp înaintea lumii există o cestiune ungară, Ungurul sub impregiurări favorabile putea fi luat în combinațiune și a și fost luat mai de multe ori. De cînd înșe Ungurul singur a șters cestiunea un-

*) Proiectul de lege li vom publica Marți.

gară din lista cestiunilor, cari așteaptă o soluțiune istorică, lumea la nici o întemplare esterioră numai ia în combinațiune pe Ungur, ca pe un factor cu un scop propriu. Aceasta s'a vîrșit destul de lămurit la actul din drama orientală, care s'a jucat nu de mult care însă n'a fost cel din urmă.

„Românii, Sîrbii, ba chiar și Erzegevenii valorează ceva în cumpăna istoriei, Ungurul nu are nici greutatea unui fir de mac; de a și strigat destul de tare, totuși nimenea nu l-a luat în samă căci a încetat de a fi un factor cu scop propriu. El figurează numai ca o găleată de apă, pe care curtea de Viena o lasă să se cufunde și ridice în fântăna evenimentelor... Eu nu suspin. Cu toate că sînt de 77 ani pot să suport sarcina ce'mi-a impus-o soartea. Lovitura poate să doară, ea și doare, dar nu mă plîng asupra durerii mele. Primesc-o dela mine ca o constatare a situațiunii, care este că eu, acel paria, care a fost dat afară din șirul cetățenilor unguri, ași putê să eserzez o influență asupra destinului Ungariei numai atunci, dacă cu armele în mână ași putê se revindica drepturile, ce nis'au luat, și cersê mi se redeamie patria, ear patriei libertatea. Acesta e răspunsul meu la provocarea d-tale, ca să mă amestec în afacerile Ungariei. Primiți s. c. l. Kossuth.”

Călătoria ministrului Brătianu la Berlin a făcut mare șgomot în afară. În Viena a primit Maiestatea Sa pe ministrul român foarte grațios, eară ministrul de esterne austro-unguresc Haymerle l'a arătât multă afabilitate. Aceste le estragem din „P. Ll.”, care și din parțeși vorbese foarte afilab atât despre Brătianu cît și despre politica, prin care a „sciut emancipa țeara de influența străină.”

„Românul” a cam suprins lumea cu scirea, care face rotunda prin diarele cele mari europene, despre sporierea armatei române. După „Românul” cele 16 regimente de dorobanți (curcani) au să se sporească la 30 și cele 8 de călărași la 12. Armata de linie remâne în statul ei de până aci. „P. Ll.” află și măsura aceasta prudentă din punct de vedere finanțal și politică totodată, pentrucă armata sporită servește numai pentru apărarea țerei.

Cairolu ministrul italian a continuat cu asigurările de loialitate față cu Austro-Ungaria.

Germania este pe cale a se împăca cu Vaticanul.

O episodă din dieta Ungariei.

După terminarea desbaterii generale asupra bugetului a urmat la discusiune rezolvirea petițiunilor. Una dintre aceste petițiuni a dat nascere unei desbateri însemnate, care a ținut mai multe zile. Petițiunea aceasta privește fondul scolastic provincial al Israelitilor. Acest fond se administrează de guvern, petițiunea cere ca fondul să se împartă între cele două partide mari religioare: partida Jidovilor ortodocși și a celor progresisti sau luminați. Discusiunea asupra acestui obiect a luat proporțiunile unei desbateri a cestiunii iudaice, care a agitât și este menită a agita, într'un viitor apropiat, și mai mult spiritele Europei. Angustimea spațiun-

lui nu ne permite a urmări pas de pas această interesantă discuțiune, constatăm însă pe scurt felicitatul ei. Jidovii din Ungaria se pot felicita de simpatiile ce le au arătat reprezentanții țării pentru dînși — o dovadă despre însemnătatea elementului jidav în viața noastră politică. Unii dintre deputații s'au înălțat în apărarea cauzei jidave până în culmea însuflețirii vechilor proroci Israeliteni. Numai o voce tristă s'a ridicat în parlament pentru a tulbura încâtva bucuria jidovei noastre, vocea desprețuită a lui Victor Isztoczy, care între risetele colegilor sei s'a folosit de ocaziune pentru a atrage de nou atențiunea reprezentanților asupra pericolului, cu care jidovimea amerință viața politică și socială a Europei. Isztoczy s'a pronunțat în discursul seu dela 11 Martie astfel:

On. Casă! (Să auzim! să auzim!) Mărturisesc că nu am avut de loc intențiunea să iau cuvântul în această afacere, pentru că împărțirea sau neîmpărțirea sau modalitatea cum se se împart fondul provincial scolaric al Israelitilor, precum și regularea afacerilor interne ce privesc credința jidavă, sînt o afacere curat confesională; eu însă mi-am stabilit de problemă a caracterisă jidoveia ca castă socială deosebită, ca rasă deosebită, mai corect ȝis ca o specie deosebită a genului omnesc (Iaritate). Să auzim! în raport cu nejidovii, în raportul ei internațional — voiam să dovedesc de nou — dacă mai trebuie dovedit cuiva — că eu nu privesc cestiunea jidavă de o cestiune confesională, ci exclusiv și simplu de o cestiune economică, socială și politică, prin urmare de o cestiune de putere.

Și dacă totuși iau cuvântul, o fac aceasta, pentru că mai mulți dintre domnii preopinanți abătându-se dela adevăratul obiect al ordinii de ȝi s'au pronunțat, cum aș ȝi dice, și asupra raportului estern al Jidovilor (Iaritate) către noi nejidovii, vestind unele doctrine de natură a turbura părerile corecte ce s'au format cu ințetul în public asupra cestiunii jidave, și a face publicul accesibil pentru unele prejudețe care ne vor pute periclită.

Mai mulți dintre domnii deputați se pare că ȝin căsătoria civilă de un mijloc cu succes pentru scopul de a realisa fuziunea jidovei cu nejidovii și a face să înceteze această stare, nesuportabilă chiar după părerea Jidovilor, starea, în care se află societatea noastră, cătă vreme jidovimea va exista ca o castă socială închisă.

În această privință trebuie să observ, că această împregiurare nu e decât un prejudiciu respândit de Jidovi cu cel mai mare zel, și nu are alt scop decât a ne abate atențiunea dela adevărată natură a cestiunii jidave și a o duce într'o direcțiune falsă.

Scim din istorie că poporul jidovesc dintru început s'a ferit a se amesteca prin căsătorie cu alte popoare, și dacă el s'a putut conserva din vechime până în ȝilele noastre ca o seminție deosebită, ca națiune deosebită, ca un *unicum* istoric universal, aceasta are să o mulțamească cu deosebire acestei esclusevități.

Și totuși în lumea veche, în timpul dinainte de Christos, ori ce căsătorie la Jidovi a fost o afacere de dreptul civil; deci Jidovii nu au fost împedețați în acel timp a se împreuna prin căsătorie cu nejidovii.

Să luăm statele moderne, de exemplu pe Franca, unde căsătoria civilă e introdusă de multă vreme. Și ce vedem? Vedem că — abstragînd dela ura instinctivă a popoarelor europene către căsătorirea cu Jidovii — jidovimea, cu puține excepțiuni, care numai confirmă regula,

se ferece a intra în căsătorie cu nejidovii. Se ferece, pentru că știe că amestecându-se cu nejidovii și va perde individualitatea sa națională și de rasă și în acest cas va trebui să renunțe la acele planuri cutuzate de domnia universală, care viază în închipuirea fiecărui Jidov, planuri, care le a formulat fondatorul și presidentul „Alianței israelite universale”, repositul Cremieux în următoarele cuvinte: „O nouă împărăție a lui Messias, un nou Ierusalim trebuie să se înalțe pe ruinele împărăției Cesarilor și Papilor”.

Dar abstragînd dela această ură reciprocă între Jidovi și nejidovi contra căsătoriei, întreb: Cum vă închipuiți d-voastră fuziunea prin căsătoria civilă? Doară nu veți vrea să decretați prin legislațiune ca ori-ce bărbat nejidov să se căsătorească cu o jidovoaică și ori-ce Jidov cu o nejidovoaică! (Iaritate viuă). Pe această cale poate că veți ajunge scopul și cestiunea jidovească ar fi curînd resolvită. Dar nu creștinii vor absorbi pe Jidovi, ci din contră Jidovii, această rasă constantă și conservativă, vor absorbi pe creștini. (L. Mocsary intrerupînd: Iona ar înghiți chitul!)

Deci Dv. veți lăsa împrenarea între Jidovi și nejidovi la libera voie a celor interesați.

În acest cas nimic nu ne îndreptățește să presupunem că între Jidovi și nejidovi se vor face mai multe căsătorii decât între diferitele confesiuni creștine. În această privință vedem, că numărul căsătoriilor mieste într-adevăr va fi foarte neînsemnat.

A accepta fuziunea Jidovilor cu noi dela panacea căsătoriei civile, ar însemna a lăsa vermele să roadă la corpul societății noastre până ce Jidovii ne vor alunga pe noi, nejidovii, din toate pozițiunile, până ce ne vor despoia de toate averile, până ce ne vor degrada la rolul de sclavi ai lor (Iaritate) și până ce vom căde victimă politice de stîrpire a Jidovilor vestită de talmud.

Presidentul (sună clopoțelul): Dl deputat a ȝis la începutul discursului seu, că aici s'au adus lucruri ce nu se ȝin de obiect. N'am avut onorarea să aud aceste cuvinte; dar dacă dl deputat ar reflecta la acele cuvinte, îl rog să fie mai scurt căci într-adevăr cele ce ȝice nu se ȝin de obiect. (Să auzim! să auzim!)

V. Isztoczy (continuînd): În acest mod firesc că s'ar resolvă radical nu cestiunea jidavă ci cestiunea creștină, cestiunea existenței noastre.

Trec la părerea optimistică a unor deputați cari cred că Jidovii însușindu-și limba noastră națională se vor contopi cu națiunea noastră, cu societatea noastră și vor înceta de a fi periculoși

Întreb: ce au folosit sirmanilor Poloni că Jidovii lor au vorbit polonese? (Iaritate. Să auzim!) Această împregiurare nu a împedece pe Jidovi a ruina poporul polon materialicesc și moralicesc, a roade cu ințetul ca vermi în lemn puterea statului polon, așa că arborele ros lovindu-l viscolul a cădut fără demnitate în pulbere.

Sau, dacă este adevărat că însușirea și folosirea limbei naționale e de ajuns a face pe Jidovi membri adevărați ai statului și societății respective, întreb: Pentru ce s'a sculat în ȝilele noastre marea națiune Germană contra Jidovilor sei proprii? Vedem că jidovimea se folosece exclusiv de limba germană nu numai în Germania ci și în alte locuri, anume la noi jidovimea este propagatoarea cea mai zeloasă a acestei limbi. (Aprobări în stînga extremă).

Și în această întrebare există un prejudiciu respândit mai cu samă de

Jidovi înșiși, se ȝice adevă că Jidovii din Franca Anglia și Italia s'au asimilat pe deplin corpului național.

Pentru a contesta această afirmațiune, care nu e decât o frasă goală sau o desnaturare cu intențiune a faptelor, me provoc la împregiurarea, că pe cînd la noi în Ungaria nu există o literatură antijidovească, în Franca și Anglia o asemenea literatură e reprezentată în mod foarte considerabil. Me provoc mai departe la Gladstone și la presa liberală a Angliei, despre care se știe că nu prea are simpatii deosebite către jidovime. În Italia cestiunea jidavă a figurat la alegerile generale din urmă ca un mijloc de agitațiune puternic și cu efect și ca armă de partidă, așa că și o foaie neitaliană de însemnată cum e „Pester Lloyd” s'a veșt îndemnată a dedica acestei cestiuni un articol deosebit. Și cu toate aceste în Franca sînt numai 50,000, în Anglia și Italia căte 40,000 Jidani, adevă în nici unul dintre aceste state nu sînt mai mulți decât în capitala Ungariei.

Nu me pot reține a reflecta la un pasagiu din discursul dlui referent, în care acesta a binevoit a zugrăvi în color atît de viu pretinsul patriotism al Jidanilor. (Iaritate. Să auzim!) Nu me demit în espunerea academică a întrebării, dacă Jidovii au în genere o alpire sinceră către statele popoarelor creștine, cu un cuvînt, dacă Jidovii pot să fie patrioți, o întrebare această, care s'a desbătut cu multă vioiciune și în alte locuri, anumit în timpul mai nou în Anglia și Germania, cum se pare cu un rezultat nefavorit pentru Jidani. Convițiunea mea este că jidovimea simulează alipirea de idea statului unguresc și de națiunea ungurescă numai pe timpul cît va ȝine supremația elementului unguresc în această țară. În momentul ce nu vom mai ave supremația jidovimea ne va întoarce spatele, cum a făcut și în anul 1849 cînd cauza națiunii devenise perdută.

Ca ilustrațiune drastică poate servi istoria despre înființarea fondului scolaric jidovesc. Haynau a impus dări arbitrare jidovei și ea ȝe se întempe? Jidovii cari iute s'au prefăcut în austriaci „loiali” primesc după un an sumele înapoi ca dar în forma unui fond scolaric jidovesc.

Th. Vecsey (intrerupînd): Nu!

V. Isztoczy: ear națiunea ungurescă care a fost asemenea și poate mai greu despoiată prin dări, a avut ea parte de asemenea grație? (Adevărat este! Iaritate în stînga.)

Dar să presupunem, că Jidovii iubesc națiunea ungurescă nu din speculațiune tradițională, momentană, ci din sinceritate, ve întreb: cum poate armonia cu procederea lor faptul, că ei despoia mai bucuros pe membrii singuratici ai națiunii unguresci, pe care ei o iubesc atît de mult, de bunurile ce le au mostenit dela strămoșii lor, făcînd din Ungur un străin în țara sa proprie și prigonindu-l mai fără cruțare decât cel mai înverșunat dușman de moarte al națiunii ungure? Ea din parte-mi me mulțimesc foarte de o asemenea iubire, pentru că nedreptățile unui dușman care mi se arată în haina minciunei ca amic a pasă în cumpenă mai greu decât nedreptățile unui dușman pe față.

În stîrșit noi nu așteptăm nici un folos dela lupta și reștoilul dintre ortodocși și neologi. Aceste două partide jidovesci, care se deosebesc între sine numai prin alegerea mijloacelor, fiind însă de acord asupra scopului comun, de loc încetată cu certeale casnice îndată ce se ivesc necesitatea de a ne ataca pe noi sau de ași apera interesele lor cele mari jidovesci, adevărate sau pretinse, față cu nejidanii. Noi am pute să învîțăm într-adevăr mult dela jidovi și în această privință.

Deci, onor. casă, să părăsim asemenea iluziuni, cum sînt și cele arătate în discursul meu, și să nu ne amăgim cu speranța că vom pute trece cu unele frase sunătoare preste această cestiune, care a devenit o cestiune generală socială și o calamitate politică; să nu ne înșele credința că ignorînd cestiunea o vom sterge dintre cestiunile existente ci din contra să întimpinăm pericolul cu curagiu și să mergem mână în mână cu celelalte popoare europene, punînd în lucrare rezolvirea radicală a cestiunii jidave, unicul mijloc cu succes.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

Sibiu, în 7/19 Martie 1880. (Adunarea generală a institutului „Albina”). Astăzi institutul de credit și economii „Albina” și-a ȝinut adunarea sa generală conform statutelor ei. În una ședință, care s'a început la 10 oare ante amiază și-a resolvit toate lucrările ei după programa publicată.

Numerul acționarilor prezenți se urcă la cifra de 30, cari reprezentau la 180 voturi.

Raportul direcțiunii asupra gestiunii anului 1879, bilanțul aceluși an și raportul comitetului de revisiune, cetit din partea directorului institutului după unele deslușiri cerute din partea dlui Vinc. Babeș și date din partea direcțiunii spre mulțămirea obștească, s'a luat la cunoștință, dându-se absolutoriu numitelor corporațiuni.

Ca dividende pe anul 1879 s'a statorit 9%, eară din restul veniului curat de 33,300 fl. afară de tantiemele direcțiunii în suma de 2928 fl. s'a pus basă cu 1000 fl. la un fond de pensiune pentru amployații institutului eară suma de 366 fl. s'a împărțit spre scopuri binefăcătore în modul următoriu:

1. Pentru înundații din Transilvania 100 fl.
2. Pentru doue biserici române în Seoneme și adevă pentru cea din Udvarhely și Seps Szt. György a 50 fl. = 100 fl.
3. Pentru scoalele din Mercurea și Lăpuș a 50 fl., eară pentru cea din Sibiu cetate 40 = 140 fl.
4. Pentru seracii din Sibiu 26 fl.

Marcele de prezență pentru membri din direcțiune se plătesc cu 3 fl. ca și în anul trecut. Se înșele n'a lipsit nici de astădată propuneri pentru ridicarea lor, însă fără succes.

La executarea punctului 5 din programa adunării, după care în locul a doi membri din direcțiune scoși prin soarte conform § 36 din statute aceiași tură realeși; dl Babeș pentru sine și dl Antoniu de Mocioni din motivele departării, eara dl Pavel Dunca pentru bîtrânețe însinuară abdicarea lor din direcțiune, care numai cu părere de rău se primi din partea adunării, remănînd a se face proviziunea de lipsă în direcțiune în sensul §-lui 37 al statulelor.

Dintr'altale lucrările au decurs în ordine și adunarea și-a terminat ședința la 2 oare după amiază.

Daneș 2 Martie st. vechiu 1880. D-le Redactor! Nu mai suferă idioală, că condițiunea principală pentru existența poporului român situat între atâtea elemente dușmane existenței sale, este scoala sub supravegherea biserice. Un păcat îndreptat contra existenței naționale se comite dar de toți aceia, cari au conducerea scoalei și bisericei în mână și neglijînd datorița eară umplerea posturilor învîțătorești la scoalele noastre conf-

sionale prin învățători neapți și nevrednici.

Acest rău a tăbărit asupra școlii noastre comunale gr. or. din Daneș, în care se ține din partea inspectorului districtual școlarii Zacharia Boiu, protopopul Sighișoarei, și din partea prea veneratului consistoriu arhiepiscopesc un învățător neharinic în persoana învățătorului Ioan Bendorfean, în paguba poporului, care'l plătesce, și a învățământului.

Spre delăturarea acestui învățătoriu, făcându-se pașii la autoritățile bisericești până aci fără rezultat, ne vedem siliți a ne lua refugiu la jurnalistică și a vă ruga, să binevoiti a da loc, în prefiutul dvoastre diuar de o cam dată următoare

Interpelețiu.

Considerând, că învățătorul Ioan Bendorfean fu de învățătorii la școala noastră populară gr. or. din Daneș în 20 August 1878 numai provisor ales, considerând, că acest învățătoriu în decursul anului școlastic 1878—1879 din lipsa de cunoștințe pregătitoare s'a arătat neharinic de învățătoriu, dovedind la esamene din studiile prescrie un rezultat mai mult decât nemulțumitoriu,

considerând, că comitetul parochial în ședința sa din 3 Iulie 1879 după esamenul ținut din cauza amintitei neharnicii a demisionat pre acest învățătoriu și a declarat postul vacant,

considerând, că sinodul parochial din 5 August 1879 a aprobat demisiunea învățătorului amintit și a însărcinat pre comitetul parochial cu punerea în lucrare a pașilor de lipsă pentru întregirea postului cu învățătoriu harnic — pre lângă preincunoștințarea scaunului ppeș și chiar a prea venerat consistoriu,

considerând, că scaunul ppeș ca inspectorat districtual a fost și este în contra acestei întregiri fără cauză și ca preavenaratul consistoriu arhiepiscopescan a respins hotărîrea comitetului respective a sinodului parochial și prin hârtia sa din 10 Aug. 1879 Nr. 2161 scol, a lăsat calea deschisă pentru arătarea dificultăților contra acestui învățătoriu,

considerând, că comitetul și sinodul în urma aceasta a cerut cercetarea disciplinară contra învățătorului Ioan Bendorfean,

considerând, că Prea Veneratul Consistoriu prin rezoluțiunea s'a din prima Novemre 1879 Nr. 2958 a ordonat scaunului ppeș al Sighișoarei introducerea acelei cercetări,

considerând, că pomenitul scaun ppeș de-abia în 20 Decemvrie 1879 — așa mai după două luni numai — a emis la fața locului comisiune investigatoare,

considerând, că inspectorul districtual protopopul Zacharia Boiu a pășit în decursul acestei cercetări prin ginerile se capelanul Dimitrie Moldovan ca apărătoriu imputernicit al învățătorului Ioan Bendorfean,

considerând, că acest incident dovedește interesarea și angajarea personală a inspectorului districtual în favoarea nedestoinicului învățătoriu Ioan Bendorfean,

considerând, că asupra actelor de cercetare până astăzi n'a urmat încă nice o decisiune și, în fine că școala și învățământul se află la noi în doaga morții,

considerând, că în acest mod regulamental pentru organizarea provisoră a învățământului în Metropole se dă pe fața de o ironie și că §-ul 67 al aceluia regulament este literă moartă întrebăm pre

I. Prea veneratul consistor arhiepiscopescan ca for școlastic, că îi zace învățământul, progresul și existența poporului la inimă, are de cuget să silească pre prea onoratul domn protopop Zacharia Boiu, ca acesta să a-

stearnă actele de cercetare spre ulterioara decideră, și voiescă mântuindu școala noastră de pomenitul învățătoriu neharinic, și că are de cuget a hotări aceasta cauză neplăcută cât mai îngrabă? ear pre

II Prea veneratul consist. archid. strins bisericesc, că este dispus în înțelesul rugărei noastre din Ianuarie a. c. a eschide pre dl protopop Boiu din Daneș pentru tot deauna și a incorpora comuna bisericescă Daneș la alt protopopiat, sau că este înțeles ca din cauza multelor necazuri suferite poporul ispitit să părăsească ortodocșia?

Sperând că veți binevoi tocmă în stimata dvoastră foaie, organul bisericesc și școlariu, a da loc acestei interpelețiu și nu ne veți siliți prin refusare a ne adresa și într'altă parte, — ve înșinuăm de acum o descriere în amenunt a acestei cauze spre informarea onorat dvoastre și a onorat. public, pre lângă care ve asigurăm despre reverența și devotațiunea noastră.

Membrii comitetului parochial: Zacharia Medrea, Petru Dop, Ioan Lazar, Ioan Brendușa, Iacob Brendușa.

Epitropii: Nicolae Tîlcea, Sosim Sigma, Ioan Sioner, Man Constantin.

Am dat corespondența de mai sus după ce am luat informațiunile cele mai positive, și ne-am convins, că toată afacerea aceasta se învîrte pre lângă volnică alungare a învățătorului din oficiul seu de învățătoriu se dice din partea comitetului parochial, la spatele cărui stă parochul care a bună samă are alt client. Am dat-o ca un specimen de nerușinare a unor oameni orbiți de un paroch, care ne vrînd să scie de nici o autoritate bisericescă se ridică deasupra consistoriului, și vrea să judece cine și cum este calificat de învățătoriu, și contra legilor bisericesci și omenesci se alunge pe un individ din postul de învățătoriu, fără de nici o cercetare din cauză, că nu'i mai place de ochii învățătorului lui.

Ceea ce regretăm este, că atât oficiul protopresbiteral cât și consistoriul a proces și procede încă prea cu multă cruțare cătră toți oamenii, cari nisuesc spre anarhie. Parochul care după cum am aușit din mai multe părți, în cazul de față este suflul agitațiunii contra învățătorului, trebuia suspendat de mult și comitetul, care îndrăsnesc a procede astfel în public, disolvat și pentru staturarea unui esemplu, publicată disolvarea lui în toată arhiepiscia.

Dintre toate obrăznicile însă cea mai mare este amenințarea cu părăsirea ortodocșiei. Dar cine amenință? După ce oamenii cei cum se cade s'au săturat de uneltirile din dosul a cătorva amăgiți, acestia cu inspiratoriul lor alarmează lumea cu părăsirea ortodocșiei. Din ce motiv? Din motivul că ortodocșia nu vrea se ceadă volniciei, ci voiescă ca fiecare să se supună legii și ordinii. Gîndesc oamenii aceia că ortodocșia se cumpără cu prețul vînderii legilor în hatărul unor iubitori de certe și de scandale? După astfel de oameni biserica noastră, care mulțămită lui Ddeu încă n'a ajuns ca se își cumpere credințioșii cu bani, nu va plînge nici odată, prin urmare dacă nu le plac legile și instituțiunile și cugetă că în alta parte se vor bucura de privilegiul volniciei, ducăse, omenii de omenie noi scim, că vor rămănea în biserica și în credința lor străbună. Red.

În legătură cu corespondența noastră din nrul trecut din S. Sebeș sîntem recercați a publica următoarele: Onorată Redacțiune! Cetînd în numerul de astăzi al prefiutului dtale diariu într'o corespondență din Sas-

Sebeș, că în cercul electoral al fostului scaun Sebeș s'ar candida persoana mea pentru a fi ales de deputat al universității săsesci, — în interesul adevărului ve rog dle redactor a lua la cunoștință și a publica spre orientarea publicului cetitoriu în traducere credințioasă din limba germană următoarea epistolă a mea adresată dlui Ioan Barcian în Sas-Sebeș:

„Sibiiu în 18 Martie a. c.

„Stimate Domnule! Mulțămînd în modul cel mai amical pentru candidatura mea și rogându-vă a exprima această mulțămîntă și celorlalți domni, me rog totdeodată a retrage fără întărziare această candidatură, de oarece eu sum cu totul decis de a nu primi de astădată nici un mandat pentru universitatea săsesacă.

În sensul acesta încă de eri m'am adresat în epistolă cătră dl primariu Dr. Păcurar și Vê rog cu toată hotărîrea de a'l provoca și în persoană ca să corespundă cererii mele de tot serioase, de oarece voința mea su documentată este nestrămutabilă și fiind eventualmente ales și în contra voinței mele precis și de repetițe ori decheriate m'ași vedă, spre părerea mea de rîu, constrins a răspunde prin — resignațiune. Primiți etc.

Sperez că veți avè bunătatea dle redactor a da loc acestei decherațiunii și fiți convinși despre deosebita mea stimă.

Senor.

(Mulțămîntă publică). Amicilor, cunoșcuiților, și turor pl. t. domni și doamne din apropiere și din depărtare, cum și futeg publicului de toată clasa esprim prin aceasta cea mai adîncă a mea mulțămîntă, pentru participarea la durerea și jelea mea profundă, la petrecerea rîmășigelor pămîntesci la locul de odihnă eternă ale neuitate i mele soții, pe carea neîndurata moarte a răpit-o prea de timpuriu din mijlocul celor ce am iubit-o cu frăgețime.

Deva 5 Martie 1880.

I. Papiu,
presh.

Ordinațiunea,

ministeriului honvețimeii din 27 Februarie a. c., adresată tuturor jurisdicțiunilor regulatează pentru anul acesta chemarea rezerviștilor din armata comună dela honveții la eserciții în modul următoriu:

1. La eserciții se chiamă:

a) dintre voluntarij de un an recrutați în anii 1875, 1873 și 1871, cari în sensul § 21 din legea de apărare au devenit oficiali de rezervă;

b) oficiali de rezervă din ceilalți ani de recrutare, căror, amănîndulise timp mai îndelungat serviciul faptic, au împlinit mai puțin de șapte ani din obligămîntul lor de servij în rezervă; între acestia se socotesc și cei-ce în 1878 în loc de eserciții au fost mobilizați, dacă sînt obligați la mai multe eserciții decît se vin după anul lor de recrutare; mai departe se chiamă oficiali de honveți, cari se află în concediu;

c) rezerviștii din recrutați în anii 1875 1873 și 1871 și honveții din anii 1879 1878 și 1877, 1875 și 1873 și toți cătri au fost chemați la esercițiile din anul trecut, dară din oare care cauză au fost dispensați;

d) sub condițiunile de sub b) — voluntarij transferați în statul de rezervă;

e) toți indiviđii concediați în sensul §. 27 al legii de apărare și p. 4 din § 164 instrucțiunei la punerea în lucrare a legii de apărare — pe timp mai îndelungat cari s'au împărțeșit numai de o instrucțiune militară de opt septămăni.

2. Eliberați dela esercițiile

din anul acesta sînt: indiviđii din armata comună recrutați în anii susamintiți, cari în sensul §. 36 al legii de apărare primesc o gage lunară și cari cu ocaziunea mobilisărei parțiale din 1878 din statul de rezervă au fost transe-

rați în cel activ, mai departe indiviđii de accea, cari în urma amintitei mobilisărei au trebuit a fi reținuiți în statul activ preste termenul prescriș de a trece în rezervă.

Eliberarea sub titlu acesta se estinde asupra indiviđilor și oamenilor (Manschaft) cari se bucură de o gage lunară, dacă hotărîrile de sub un lit. b) sînt de o potrivă aplicabile la dînșii.

Alte eliberări se fermuresc la casurile proveđute în instituțiunea pentru evidență § 33. 3 profesori politici suplenții și școlarii obligați la servij dela institutele publice și proveđute cu dreptul de publicitate — vor fi chemați ca și până aici în timpul ferielor.

4. Restimpul esercițiilor pentru oficiali de rezervă este statorit, conform legii, de patru septămăni, — din contră pentru soldații de rînd Maiestatea Sa a încuviințat, că în anul acesta esercițiile se țin numai treisprețee țile. Esercițiile honvețimeii oficiali și soldații de rînd țin cinci septămăni.

La rezerviștii din armata comună, de orice armă, timpul intrărei la și al demiterii dela trupă nu este socotit în cele treisprețee țile.

5. La împărțirea oficialilor la eserciții se va lua în considerațiune locuința și domiciliul, competența stărei și cunoștința limbii, și ca dintre oficiali acestia să nu se grămădească prea mulți la una și aceași trupă, împărțirea va avè în vedere și cererile trupel.

Mai departe sînt avisați pretorii să trimită la respectivele comande cel puțin patrusprețee țile înainte de termenul esercițiilor rugările instruite ale rezerviștilor cari din cauze familiare vor fi impedețați a participa la eserciții.

În fine pretorii mai sînt avisați, a priveghia și a controla pre primari ca rezerviștii se primească citațiunile la eserciții la timp și să'i indrumaze a fi la termenul fisat la trupele lor respective.

Varietăți.

* (Maiestățile Sale) au primit eri felicitațiile cabinetului ungu-resc, a deputațiunilor dela dieta și din capitala Ungariei. Maiestatea Sa a respuns preagrățios la toate adresele de felicitare.

* (Escelențiua Sa Preasăntitul) Archiepiscop și Metropolit Miron Romanu aușim, că va sosi astăzi cu trenul dela ameați în mijlocul nostru.

* (La denumirea Archiepiscopului și Metropolitului Silvestru Morariu Andreevici) observă „D. Ztg.“, că denumitul este un partisan foarte zelos al partidei române federalistice din Bucovina. Ridicarea lui pe scaunul metropolitan dovedește, că schimbarea sistemii îndeplinește cu instituirea ministeriului Taaffe își esercită influența până în ținuturile cele mai depărtate a le monarchiei. Înainte de cinci ani s'a întocmit universitate în Cernăuți și astăzi se denumesc la conducerea celor mai înalte afaceri bisericesci din Bucovina, un bărbat, care n'a făcut nici odată taină din simțimintele sale federalistice și antigermane.

* (Mulțămîntă publică). Mult onor. d-ni frați Stănescu din Brașov cari pre lângă ajutorul din 21 Novemvrie 1878 de 40 fl. v. a., în favoarea zidirei bisericii române gr. or., din Mikoujfaln comitatul Treiscaunelor înțelegend de lipsa cea mare în care se află parochia noastră și ne mai putend continua zidirea din lipsa de mijloace bănesci, din nou marimonioșii și mult zeloiși d-ni cu datul 14 Februarie a. c. ne-au mai ajutorat cu 50 fl. v. a. Primească mult on. d-ni sincera noastră mulțămîntă rugand pre a tot puternicul Dumnezeu să'i țină întru mulți și fericiți ani, spre binele și fericirea preaiubitei lor familii a bisericii și a națiunei române. Asigurându-i că numele d-ilor sale va re-

mâne eternisat în sinul bisericii noastre din Mikoujfalau.

Mikoujfalau în 28 Februarie 1880. la înscrierea sinod. parochial. Aug. Cosma, paroch, gr. orient.

* Eri nu ne a sosit nici un ȋariu dela Bucuresci. Causa necunoscută.

* (Primăvara iernatecă), anunțată în numărul trecut pe aici ș'a vârsat nu focul ci zăpada numai până pe la ameași și apoi a interupt până noaptea spre Vineri, când a mai flustrat nițel. Cu toate aceste frigul e frig cum se cade, ca în puterea iernei.

Posta din urmă.

„Deutsche Ztg“ din Viena într'un articol de fond „Diplomatenzunft und Parlament“ exprimă mulțămirea sa cu cele ce s'a auțit în parlamentul italian atât dela tribună cât și de pe băncile ministeriale în privința bunelor raporturi dintre Italia și Austro Ungaria. În articol se spune că principele de coroană german s'ar fi exprimat că ar fi de lipsă să între și Italia în alianța celor doi imperași și „D. Ztg.“ adaugă, că ar saluta cu adevărat bucurie intrarea Italiei în alianță.

Conflicțul între Franca și Rusia se înăspresce. Franca voiesce se rechieie pre generalul Chanzy dela Petersburg.

Sciri ultime.

(După „S. d. T. B.“)

Roma, 19 Martie n. Camera a acceptat reorganizarea corpurilor de carabinieri și a răspins unanim demisiunea prezidentului Farini. Indată după aceasta s'a continuat desbaterea bugetului de esterne. Ministrul Depretis a repeșit, guvernul va impede ca energie ori și ce agitațiune republicănică și ori ce act, care ar compromite raporturile internaționale.

* (Îndreptare). La varietatea a doua din nrul trecut este a se adauge după cuvântul: „Românilor“: „gr. or.“

Bursa de Viena și Pesta
din 16 Martie 1880

	Viena	Pesta
Renta de aur	102.75	102.70
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	—	79.25
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	92.75	92.25
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	82.15	82.—
Imprumutul drumurilor de fer ung.	119.25	119.—
Obligățiuni ung. de rescumpărarea pământului	90.—	90.—
Obligățiuni ung. cu clausulă de scșire	—	89.25
Obligățiuni urbariale tomesiane	88.50	88.—
Obligățiuni urb. temeș. cu clausulă de scșire	—	88.—
Obligățiuni urbariale transilvane	88.50	88.50
Obligățiuni urbariale croato-slavo-voivode	93.—	—
Obligățiuni ung. de rescumpărarea (decime) de vin	91.50	91.50
Datoria de stat austriacă în bărtie	71.90	71.85
Datoria de stat în argint	72.45	72.50
Renta de aur austriacă	86.70	86.50
Sorși de stat dela 1860	129.—	128.50
Acțiuni de bancă austro-ung.	835.—	835.—
Acțiuni de bancă de credit ung.	298.40	300.—
Acțiuni de credit austriac	382.—	383.—
Sorși unguresci cu premii	—	112.50
Argint	—	—
Galbin	5.57	5.50
Napoleon	9.45	9.44
100 marcs nemțesci	55.15	55.10
London (pe polița de trei luni)	118.50	118.50

Economic.

Sibiu, 16 Martie n. Pro hectolitru: Grâu n. 9.—10.; Grâu sâcără n. 7.50—8.50; Sâcără n. 6.—6.40; Orz n. 4.20—4.60; Orz s. 3.—3.40 Cucerș n. 5.—5.40; Mălină n. 6.—7.; Cartofi n. 4.00—2.; Semănța de căneapă n. 9.—10.; Masere n. 7.—8.; Linte n. 11.—12.; Fasole n. 6.—7 per 50 chilo; Fână de pășe n. 7.50; Sliăniș n. 80.—85; Unsoare de porc n. 28.—30; Sâbru brut per 50 chilo n. 16.—17; Sâde luminări n. 24.—25; Luminări de său 50 chilo n. 28.—29; Sâpura n. 20.—21; Fân 50 chilo n. 1.05—1.15; Căneapă per 50 chilo n. 16.—18; Lemne vârtose de foc per metru cubic n. 3.75 Spirit per grad 55—60 cr.; Cărbie: carne de vită —44 cr.; Carne de vițel 45—50 cr.

carne de porc 45—50 cr.; carne de berbec — cr.; ouă 10 de 20 cr.

Arad, 13 Martie n. Pro hectolitru: grâu n. 12.75—13.90; sâcără n. 10.10—10.20; Spirit en gros fără vas cu n. 35—36; en détail fără vas cu n. 36—38 și cu vas cu tot cu n. 38.50 per 100 litri %.

Estras din foaia oficială „Budapesti Közlöny.“

Licitățiuni: în 24 Martie și 24 Aprilie imob. lui Iacob Bogdan în Gyergyó-Szt. Miklos (judec. cerc.); în 30 Martie și 30 Aprilie imob. Mariei Toader în Săcădate (trib. Sibiu); în 15 Aprilie și 15 Maiu imob. remasului după Carol Gyulai în Cluj (trib.); în 31 Martie imob. lui Rudolf Schuster în Mediaș (judec. cerc.); în 23 Martie imob. lui Iosif Parkas în Székelyhid (judec. cerc.); în 8 Aprilie și 8 Maiu imob. lui Iosif Aldea în Garad (judec. cerc. Sighisoara); în 19 Aprilie și 19 Maiu imob. lui Andreiu Benedek în Cio-Sân-Craiu (trib. Căcșereda); în 26 Martie și 26 Aprilie imob. lui George Tompa în Brașov (trib.); în 10 Aprilie și 11 Maiu imob. lui Michail Eiven în Râșnov (trib. Brașov); în 10 Aprilie și 31 Maiu imob. lui George Simon în Siovard (trib. Murăș-Oșorheiu); în 9 Aprilie și 11 Maiu imob. Mariei Oltean în Hașeg (judec. cerc.); în 9 Aprilie și 10 Maiu imob. remasului după Maria Lăzș-off în Oena Dejului (trib. Dej); în 29 Aprilie și 29 Maiu imob. lui Sigismund Antal în Marcad și Bozahăza (trib. M. Oșorheiu); în 25 Martie și 29 Maiu imob. mostenitorilor după Ioan Todea în Borghiș (judec. cerc. Șamcuta-mare); în 3 Aprilie și 3 Maiu imob. lui Ioan Kraft în Coga-mare (judec. cerc. Mediaș); în 14 Aprilie și 15 Maiu imob. lui Michail Morvian Ciric în Brașov (trib.); în 14 Aprilie și 4 Iunie imob. lui Bogdan Novac în M. Oșorheiu; în 12 Aprilie și 29 Maiu imob. lui Nicolau Kalyani și soși în Sânmartin (trib. M. Oșorheiu); în 3 Aprilie și 3 Maiu imob. lui Michail Theil în Șelimer (trib. Sibiu); în 31 Martie și 4 Maiu imob. Țuței Losanczi în Borșeul mare (judec. cerc. Sângierș).

Nr. 37. 1—3

CONCURS.

Devenind vacantă parochia de clasa a III Poiana cu filia Gaceni presbiteratul Alba-Iulia, spre reînțregirea acelea conform ordinațiunei consistoriale de dto 5 Februarie 1880 Nr. 384 prin aceasta se publică concurs cu terminul până la 1 Aprilie a. c. când totodată va fi și alegerea.

Emolumentele sânt:

1. Dela 156 familii câte 20 litre cucuz în boambe sau grâu, sau 156 fl. v. a. în bani.
2. Dela 156 familii câte o ȋi de lucru, cei sâraci fără vite cu palma sau 40 cruceri, eară cei cu vite o ȋi cu carul sau pugal sau 1 fl. v. a.
3. Până se va cumpêra o casă parochială se va plăti din casa bisericeii chiria anuală.
4. Venitul stolariu regulat în sinodul parochial ținut în 23 Septembrie 1879.
5. O porțiune canonică, care aduce la un an venit curat de 6 fl. v. a.

Toate aceste emolumente afară de jertfele îndatinate dau o sumă de preste 326 fl. v. a. Doritorii de a ocupa această parochie vacantă împreună cu filia an ași așterne recursele lor conform statutului organic la subscrisul lui la terminul sus îndigat. Alba-Iulia 22 Februarie 1880. În conțelegere cu comitetul parochial. Alesandru Tordosan m. p., presbiter gr. or. de Alba-Iulia.

Nr. 54. 1—3

CONCURS.

Pentru postul de capelan pe lângă neputinciosul paroch Ioan Popoviciu

din comuna Aciliu, presbiteratul Mercurei cu incuviințare mai înaltă, se deschide concurs cu terminul până în 1 Aprilie a. c. st. v.

Cu acest post este împreună a treia parte din venitul anual al parochului, care parte computată în bani face 140 fl. v. a.

Cei ce doresc a compete la acest post seși aștearnă recursele lor instruite conform legilor în vigoare la oficiul presbiteral al Mercurei până la terminul îndicat. Aciliu în 22 Februarie 1880.

Comitetul parochial în conțelegere cu oficiul presbiteral concernent.

La Nr. 525. 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea stațiunei de paroch în comuna bisericească gr. or. din Feleag (Magyar-Felek) de clasa a III-a se escrie concurs cu terminul până la 31 Martie a. c. vechiu.

Emolumentele sânt:

1. Casa parochială cu edificiele economice și grădină de legumi de 1/2 juger;
2. Cimitirul din giurul bisericeii cu pomi;
3. Porțiune canonică de 2 1/2 jugere arătură și fênaș;
4. Dela 97 familii câte o ferdelă veche de bucate în grăunțe și stola îndatinate.

Concurenții își vor adresa suplicile lor instruite conform prescrișelor statutului organic la subscrisul în Pałoș, p. u. Cohalm (Köhalom) până la terminul sus arêtat. În conțelegere cu comitetul parochial.

Teofil Gheaja m. p. adm. ppec.

EDICT.

Ilie Cocă din Sânpetru, care a proape de 10 ani pârăsi cu necredință pre legiuita lui soție Paraschiva Dragoș, tot de acolo, și pribegese în lume fără a se sci ubicațiunea lui, se provoacă prin aceasta, ca în termin de un an dela publicarea acestui edict să se prezenteze înaintea subscrisului pro matrimonial, căci la din contră și în absența lui se va decide procesul divorțial intentat asupra'i. Brașov în 31 Ianuarie 1880.

Forul matrimonial gr. or. al tractului prot. II al Brașovului.

Ioan Petric m. p., protopresbit.

[9] 1—5 **FABRICĂ**
de cipici și de cisme

a lui **Imre Temesvári**
în Budapesta strada Kerepes Nr. 11.

Vendărea cu ridicata (topantul) și cu măruntul.

- Recomendă pentru dame:
- Păpuci de casă de lasting sau pele 1.20
 - Păpuci pentru stradă din lasting, sau pele cu toc și fântă elegantă 2.—
 - Cipici regata de inchișt cu căștării, din lasting fin, sau pele, fasoul cel mai nou 3.—
 - Cipici cu elastic înalt de 20 cent. din lasting sau pelea cea mai fină, cu talpa după cu eue 3.60

- Pentru bărbați:
- Cipici regata, din pele de căprioară, sau chagrain cu talpa grosă 3.80
 - Cipici regata din pele de manși, sau lac, cu marginea grosă a talpei 4.20
 - Cipici cu elastic din inchișt, sau pele de vițel, cu tălpile dupe, ținute sau cu șurpuri 4.—
 - Alese din calitatea cea mai bună 4.60
 - Cisme 50—60 centim., înalte, de inchișt cu talpa după, ținută triplu și cu șurpuri 9.—

În fine tot felul de cipici pentru băieți, fete, și copii cu prețurile cele mai efine ale fabricii.

Comandele se vor efectua prompt cu Nachnahme, sau dacă se trimite prețul. Lucrurile neconvenabile se schimbă bucuros, listele de prețuri mai detaliate se trimit gratis și franco.

Cumpărătorilor cu ridicata rabat însemnat.

Banca generală de asigurare mutuală „TRANSILVANIA“.

A XI-a adunare generală ordinară

va avê loc Marți în 30 Martie 1880 c. n. la 3 oare după prând în casa proprie a institutului (strada Căsnădiei Nr. 5.)

Obiecte de pertactare sânt:

1. Darea de samă despre afacerile anului 1879;
2. Raportul comitetului de supraveghiare;
3. Întregirea consiliului administrativ;
4. Alegerea comitetului de supraveghiare;
5. Propuneri incurse;
6. Sortiri de obligațiuni a le fondului de întemeiare.

[5] 2—2

Sibiu în 3 Martie 1880.

Consiliul administrativ.

Fonciere, Institut pestan de asigurare.
(dela 1864 până la sfârșitul lui 1879 sub firma „Pester Versicherungs-Anstalt“)
în Budapesta.

Capital în acțiuni 25,000,000 franci, egal ȋeece milioane fl. a. v. în aur, după caro s'a plătit în bani gata:

12,500,000 franci, egal cinci milioane floreni v. a. în aur.
Rezervele premii și pagubelor fac circa 2,500,000 floreni.
Îrșerile din premii anuale fac circa 3,000,000 franci.

- Societate, care face parte dintr' institutele de asigurare cu capitalul cel mai solid și cu garanțiile cele mai mari asigură pe lângă cele mai liberale condițiuni și pe lângă premiile cele mai efine:
- I. contra pagubelor cauzate de foc, fulger sau esplosiune la edificii, fabrici, mașine reanșite, mobile, marfă, efective de vite, precum și la plante de țarină și de fînate depozitate în liber sau sub copêrș;
 - II. contra perderilor de venituri curate escute în fabrici prin sistarea exercițiului sau la care închiriate prin perderea chiriilor în urma unui foc sau unei esplosiuni;
 - III. contra pagubelor prin spargere de geamuri, de oglini, de ferestri, uși sau mobile;
 - IV. contra pagubelor de transport de bunuri expeditiv pe apă sau pe uscat;
 - V. contra pagubelor de grădină a ori ce felin de produse de ale pământului;
 - VI. pe viața omească în toate combinațiunile.

Pagubele ocurrente se constatază în modul cel mai culant și se plătesc cât mai în grabă, (institutul pestan de asigurare a plătit de când există pentru pagube 22 milioane floreni).

Diracțiunea.

conte Marcu Pejaesevich, president; Frideric baron de Koelmeister, Antonio de Laczko, vice-president; membrii diracțiunei: Adolf Aebly, Carol G. Feldmann, Carl Fictor, Dr. Eduard Loisch, conte Gedeon Raday jun., Adolf Schenk jun., Aloisius Strobenz, Dr. Antonio Willner, Leopold conte Wolkenstein-Trostburg. Director general Wilhelm Schön; loșitoriiu directorului general: Carol Fichten director.